Luggemine.

Kaks wenda.

Kewastal 1840, seisid teise üllestõusmise pühha hommikul tislermeister Wakmani maja ees, Sweitsi maal, mõnned nored mehhed odates, siis astusid pea kaks meest wälja, kellel teekäija-rided seljas ja nuttu pisarad silmis ollid. Sõbrad ollid jubba reisijate paunad omma selga wõtnud, ja tahtsid weel ühheskoos ärraminnijaid tük maad saatma minna.

Ukse ees seisis wanna issa ja üllewal kambris nuttis emmake; möllemad watasid omma poegi takka, kes te peal taggasi pöördes weel mittu korda Jummalaga jättes omma kübbaraid lähwitasid. Wimaks läksid wannemad ja õdde weel üllesse toa lakka, kust ni kaua nuttes maante peale watasid, kunni wimaks metsa tuk nori mehhi nende silmade eest ärrawarjas.

Tislermeister Wakman olli üks nisuggusist aunwäärt meestest, kes mitte ei häbbene omma hal kamsul selgas, põl ees ja tõ riistad käes igga-

ühhe silma ette tulla. Meie päiwil mittu ei lähhä sammu uksest wälja, muidu kui ehhitawad ennast uhkeste. Ta olli tru ja hakkaja töteggija, sepärrast sai ta ka nisuggustest innimestest aunstatud ja armastatud, kes püawad, et esmalt tõ hästi sagu tehtud, ja siis wast hinda taggapärritud. Mittu meie päiwil püawad, et agga head hinda saaks lubbatud, tagga järrel käib tõ nende käes logga lagga. Temma sellid ollid emamiste kõik mittu aastat temma leibas, sest ta olli wagga ja selge süddamega mees, ja ellas omma perrega öiguse ja rahhu sees. Omma kolm last olli ta Jummala kartuses ülles kaswatanud, ja nemmad kõik armastasid ja aunstasid nenda omma wannemaid, et nad ollekšid ka tullest läbbi jooksnud nende eest, kui sedda olleks tarwis olnud.

Peter ja Willem kaswasid wisakaste ülles ja armastasid teine teist kõigest süddamest. Peter olli tassase ollemisega laps, ei ta naernud egga nutnud tühhiselt, agga kui ta ommeti wahhest kurwaks sai, siis se olli ka süddamelik kurwastus. Temmal olli wissa pea, agga mis temmale kord pähhä hakkas, sedda ta ei unnustanud mitte ennam ärra, ja mis ta kätte wõttis, sedda teggi ta ka holega. Emmale ja wennale räkis ta kõik ommad mõtted ülles, teiste wastu ei süddandand ta sedda mitte; wallet wihkas ta wägga ja löi